

13. මිගලුදෑකො

තෙරසමෝ පාඨෝ

අමහාකං කිර භගවතො පුබ්බෙ
ලොකපජ්ජාතො ලොකනයනො
ලොකතාණො කසසපො නාම
භගවා ලොකෙ උදපාදි, සදෙවකං
ලොකං නිබ්බාණපුරං පාපෙනො.
තසමීං සමයෙ පච්චන්තගාමවා-
සිකො ඵකො මනුසෙසා වනෙ
මිගසුකරාදයො බන්ධිතා වජ්ජ
කතා තෙ පොසෙනො, නිච්චං
පාණාතිපාතං කතා, ජීවති.

අපරභාගෙ සො පිණ්ඩායවරමානං එකං හිකඛුං දිසවා ගන්තවා, තසස හත්මහා
පතනං ගහෙතවා තං අත්තනො ගෙහං නෙතවා පඤ්ඤාතතාසනෙ නිසීදාපෙතවා,
මිගසුකරමදුවං උපනෙතවා, හොජෙතවා, දිවා මංසරසපිණ්ඩපාතං දතවා,
භුත්තාවසානෙ එකමන්තං නිසීදි.

(රසවාහිනී සුරනිමලකථාවසු)

වචන මාලාව

1. ලෝකපර්ජ්‍යාත - ලොවට පහණක් බඳු	7. පඤ්ඤාතාසන - පැන වූ ආසනය
2. ලෝකතාණ - ලොවරක්තා	8. නිසීදාපෙනි - හිඳුවයි
3. වජ්‍ර කන්‍යා - ගාල්කොට	9. මිගසුකරමඳුව - මුව හා උගුරු මස්
4. ලෝකනයන - ලෝකයට ඇසක් වූ	10. උපනෙකා - ගෙනවිත්
5. පාපෙනි - පමුණුවයි	11. භොජෙකා - අනුභව කරවා
6. පවචනගාමවාසී - පසල් ගමක වසන	12. එකමනතං - එකත්පසෙක
	13. මිගලුදුකො - මුව වැද්දා
	14. සුමෙ - හෙට

පඤ්ඤාමි විභක්තිය

ඉහත පාඨමේ ඉරි ඇදී පදය යෙදී ඇත්තේ පඤ්ඤාමි විභක්තියෙනි.

පුරිසො තසස හස්මහා පතතං ගහෙකා දානං දදාති.

(පුරුෂයා ඔහුගේ අතින් පාත්‍රය ගෙන දානය දෙයි.)

- වෙන්වීමක් සිදුවන්නේ යමකින් ද එය, පඤ්ඤාමි විභක්තියෙන් තැබිය යුතු ය.
- බියවීමක් කියවෙන විට බියට හේතුවන පදය ද, පඤ්ඤාමි විභක්තියෙන් තබයි.

- “ගෙන්, කෙරෙන්” යන අදහස් මෙහි ඇත.

පඤ්චමී විභක්තිය යෙදී ඇති මේ වාක්‍ය බලන්න.

- රුකබමා ඵලං පතති - ගසෙන් ගෙඩිය වැටෙයි.
- මිගො සීහමා භායති - මුවා සිංහයාගෙන් බිය වෙයි.
- සො පාපා විරමති - හෙතෙම පවිත් වැළකෙයි.
- සුරියො පබ්බතමා උදෙති - හිරු පර්වතයෙන් උදාවෙයි.
- වානරො රුකබමා රුකං පකබ්ඤති - වඳුරා ගසෙන් ගසට පතීයි.

පඤ්චමී විභක්තිය		
නාමය	ඒකවචන	බහුවචන
බුදධ	බුදධා, බුදධමා, බුදධසමා	බුදෙධති, බුදෙධති
අග්ගි	අග්ගිනා, අග්ගිමා, අග්ගිසමා	අග්ගිති, අග්ගිති
දණ්ඩි	දණ්ඩිනා, දණ්ඩිමා, දණ්ඩිසමා	දණ්ඩිති, දණ්ඩිති
භික්ඛු	භික්ඛුනා, භික්ඛුමා, භික්ඛුසමා	භික්ඛුති, භික්ඛුති
කඤ්ඤ	කඤ්ඤය	කඤ්ඤති, කඤ්ඤති
නදී	නදියා, නජ්ජා	නදීති, නදීති
විතත	විතතා, විතතමා, විතතසමා	විතතති, විතතති
සබ්බ	සබ්බමා, සබ්බසමා	සබ්බෙති, සබ්බෙති
ඉම	අසමා, අමා, ඉමමා, ඉමසමා	ඵති, ඵති, ඉමෙති, ඉමෙති

1. සිංහලයට නගන්න.

1. මුසිකො බිලාලමහා භායති.
2. මනුසෙසා රුකකමහා පතති.
3. ක්වං කමහා භායසි?
4. සකුණා පබ්බතමහා උඩෙඩනති.
5. අභං ආරාමමහා පරිවෙණං ගමිසසාමි.

2. පා ලියට නගන්න.

1. මම අලියාගෙන් භය වෙමි.
2. තවුසා උපාසකයාගෙන් පාත්‍රය ගනියි.
3. වඤ්ජයා කුමකින් පායයි ද?
4. කුමාරයෝ ප්‍රාසාදයෙන් නික්මෙති.
5. තෙරුන්වහන්සේ හෙට පන්සලට වඩින සේක.

3. ඔබ දන්නා පඤ්චමි විභක්තායන්ත පද යොදා වගන්ති පහක් නිර්මාණය කරන්න.

4. පාඩමේ එන ඡේදය සිංහලට නගන්න.

මෙම ශබ්දය වාචෝද්ග්‍රහණය කරන්න

අකාරාන්ත නපුංසක ලිංග “විතන” ශබ්දය (සිත)		
විභක්තිය	ඒකවචන	බහුවචන
පඨමා	විතනං	විතතා, විතතානි
ආලපන	(භෙ) විතත, විතතා	(භෙ) විතෙන, විතතානි
දුතියා	විතනං	විතෙන, විතතානි
තතියා	විතෙනන	විතෙනහි, විතෙනහි
කරණ	විතෙනන	විතෙනහි, විතෙනහි
චතුස්ථී	විතතාය, විතතස්ස	විතතානං
පඤ්චමී	විතතා, විතතමහා, විතතස්මා	විතෙනහි, විතෙනහි
ෂට්ඨී	විතතස්ස	විතතානං
සත්තමී	විතෙන, විතතමහි, විතතස්මිං	විතෙනස්ස